

lla compenetració espiritual entre el metge i el client; i, en fi, per no fer-ho inacabable, dins les mutualitats s'hi inclouen gents que econòmicament no tenen dret d'esser-hi.

Dr. B.—Repareu que us he donat la raó amb els defectes apuntats i existents en gairebé totes les mutualitats de nostra terra, però heu de tenir en compte que Barcelona no té cap mutualitat de les que tractem nosaltres que estigui a l'altura de les circumstàncies, ni, per tant, desitjable per la classe mèdica. Cap ens afavoreix, totes ens perjudiquen, però no són elles, les mutualitats modernes i justes, que cal implantar. Les

existents s'haurien de modificar o combatre, si no s'avinguessin a les normes essencials que la classe mèdica necessita.

Dr. A.—Malgrat tot l'apuntat, no crec que nostra crisi tingui remei amb les mutualitats.

Dr. B.—En fi, avui és ja massa tart, però, si us interessa, un altre dia, aviat segurament, ara que la feina no ens mata, parlarem de quina fora la Mutualitat capaç de millorar econòmicament en un grau molt estimable nostra classe.

Dr. A.—No faltaré.

Dr. B.—A reveure.

YUS

De quotes de «conducta»

II. - Llur quantia

JA diguérem en el número passat que la "conducta" és una operació especulativa; que és lliure i que tenim el *dret* a millorar-la, tant més que poguem, i que, en tant discutim el preu, no parlem amb el malalt sinó amb el client.

Cal que això ho tinguem ben bé a la memòria, ja que ens ajudarà força la discussió.

Vegem, ara, com ens ho endegàrem a ací, nosaltres, per a establir la quantia de la quota.

A cada cap de família, assenyalàrem com a mínim la quantitat de vint pessetes a les quals afegirem cinc de cada jornal de més d'un amb què comptés; si demés la família tenia interessos, a tot ço que produïssin els jornals, hi afegirem el 10 per cent de la quota que en concepte de contribució pagués a Hisenda.

No caldria ja quasi dir que fixant-nos com fem, amb els jornals de bracer amb què compta cada família, tàcitament i honradament ens obliguem a fer-ne cas omís i rebaixar-li-n'hi la part corresponent de quota, en tant aquell jornal hi manqués de manera definitiva o duradora, i, per *contra*, ens reservem el *dret* d'assignar-lo, si hi hagués cas, allà on hagués anat a engruixir i en aquell que, amb el títol que es vulgui, l'hagués millorat, com també fem el propi en la casa que hi hagués hagut desmèrit en la quantia dels interessos i viceversa, ço que vol dir, que cada any ens obliguem a fer una revisió de les tarifes d'aconductament

per aquells que haguessin, en més o bé en menys i duradorament, tingut variació en llurs possibles ingressos, la qual cosa naturalment i en definitiva en ben poc ha de fer variar el muntant de la nostra suma total.

Com es comprèn altrament, tenim ara una varietat de tipus de quota que en certa manera ens és engorrosa, però la innovació té, en compensació, el moral avantatge d'èsser proporcionalment ajustada al passament de cada aconductat, sigui aquest passament fruit d'interessos o sigui fruit de jornals.

La tristement aclaparadora veritat palesada per l'amic Dr. Cantó en el pressupost que va conjuminar-nos en el seu article del número 55 d'aquest BUTLLETÍ, i que certament trobo ben bon xic massa moderat, fa que amb el Dr. Martí i sense eufemismes de cap mena hagi de manifestar que de bon troç no estem pas del tot satisfets de la nostra escomesa, amb tot i haver-nos estat ben profitosa. Senzillament, ens hem adonat que no li férem donar tot el que bonament podíem esperar-ne.

Amb el Dr. Cantó convinc, de més a més, que ens ha estat, pels rurals, un fort perjudici l'estatuir i assenyalar el preu mínim a tributar d'un partit mèdic. Cal, entenc, que vegem de desfer-ho, en tot ço que sigui possible, salvant potser algun cas que no pugui ésser, i haguem d'acceptar-ho com